

På havet om natten såg jag en fyr,
inte en hög och smal som fyrar är mest
men en palatslik, byggd som en öken-
borg,
ett mäktigt stenblock i sanden.

Vem flyttade slottet hit
och satte det här på ett ödsligt skär?
Vem tog det ur öknen, djinn eller ande,
vem bor i de hundra gemaken, nymf
eller fé?

Vem flyger i fjäderhamn dit, vem stiger
dit upp ur de svartblanka djupen?

Långsam dyning rullar från söder,
en ångares stjärnbild rör sig längs
horisonten:
Maskinerna dunkar, allt vidare går fär-
den
och kusterna sjunker i fjärran dis.
Men långt, långt därborta irrar någon
med lampa i handen från sal till sal,
från fönster till fönster, sökande.

Gunnar Ekelöf